

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 17/02/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 39

Trong bài học hôm trước, Hòa Thượng nói: “**Khổng Tử dạy chúng ta: “Lễ chi dụng, hòa vi quý”**”. Dụng của lễ chính là chữ “Hòa”. Nếu không có “Hòa” thì không có “Lễ”. Ngày trước, ở Nha Trang có rất nhiều đạo tràng, lần đầu tiên tôi đến giảng ở Nha Trang, một Phật tử hỏi tôi, các đạo tràng có cách thức niệm Phật khác nhau, không hài hòa vậy thì mọi người có vãng sanh được không. Tôi nói: “**Bao giờ thế giới Tây Phương Cực Lạc trở thành liên bang thì các vị mới có thể vãng sanh. Nếu thế giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới thanh tịnh, bình đẳng, giác thì các vị không thể vãng sanh!**”. Chữ “Hòa” vô cùng quan trọng đối với người học Phật.

Bài học hôm qua, Hòa Thượng nói: “**Chúng ta học Phật, chúng ta học giảng Kinh, học giảng dạy chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta phải hướng đến Tam Bảo, đến Thánh Hiền cầu gia trì**”. “**Cầu gia trì**” không phải là chúng ta đốt nhang, khấn vái. Trước khi tôi đi làm một việc, tôi lên trình với Phật là tôi sẽ làm việc đó, khi về, tôi trình với Phật là tôi đã làm xong việc và trở về. “**Cầu Tam Bảo gia trì**” là tâm, nguyện, giải, hành của chúng ta phải tương ứng với Phật. Chúng ta làm bất cứ việc gì chúng ta phải mang tâm, hạnh của Phật để làm. “**Hạnh**” của Phật là không sợ khó, không sợ, lời lố, được mất, chỉ có bằng một mảng tâm chân thành. “**Giải**” là hiểu, chúng ta có cách hiểu như của Phật. “**Nguyện**” là ước nguyện, chí nguyện, mong muốn. Chúng ta phải đem tâm, nguyện, giải, hành của Phật để làm của Phật; đem tâm, nguyện, giải, hành của Thánh Hiền để làm những việc của Thánh Hiền.

Có những người lập đàn khấn vái trong nhiều ngày nhưng tâm, nguyện, giải, hành của họ trái nghịch với tâm, nguyện, giải, hành của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền vậy thì họ không thể được Tam Bảo gia trì. Khi chúng ta học 1200 chuyên đề, Hòa Thượng nói: “**Chúng ta quán sát xem chúng ta đang làm việc của Phật hay việc của Ma? Chúng ta làm việc của Phật thì chúng ta phải có tâm, nguyện, giải, hành của Phật**”. Chúng ta có tâm, nguyện, giải, hành của Ma thì chúng ta đang làm việc của Ma. Chúng ta “**tự tư tự lợi**”, “**danh vọng lợi dưỡng**” thì đó là chúng ta đang làm việc của Ma.

Giá trị của cuộc đời không phải ở việc chúng ta có thể kiếm được nhiều tiền. Giá trị của cuộc đời là ở “**đức hạnh**” của mỗi người. Tiền tài, danh vọng chỉ là thứ thỏa mãn kiếp sống phù du. “**Kiếp sống phù du**” là kiếp sống trôi qua rất nhanh, không để lại giá trị cho cuộc đời. Khổng Lão Phu Tử được tôn xưng là “**vạn thế sư biểu**” không phải do Ngài có nhiều tiền bạc, địa vị mà do đức hạnh của Ngài. Ngày nay, các trường học

thường ghi dòng chữ: “Đời đời nhớ ơn chủ tịch Hồ Chí Minh vĩ đại”, đây do đức hạnh và sự hy sinh của Bác cho quốc gia, dân tộc.

Có những người sống không có tình nghĩa, ân nghĩa, đạo nghĩa mà họ chỉ nghĩ đến tiền tài, địa vị. Đời sống như vậy không có giá trị. Chúng ta muốn có tiền tài, địa vị thì chúng ta sẽ phải tranh giành với mọi người, chúng ta càng có nhiều tiền, càng có địa vị cao thì chúng ta càng có rủi ro cao. Những loài động vật như sư tử, hổ, báo, chó sói luôn tranh giành lẫn nhau để có thịt. Các loài hươu, nai, bò, trâu, ngựa, voi luôn hiền hòa, nhường nhịn nhau trên đồng cỏ.

Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta muốn Phật pháp hưng long, mở mang rộng lớn để tất cả chúng sanh có lợi ích thì chúng ta nhất định phải phát nguyện rộng lớn**”. Chúng ta thường đọc bốn lời thệ nguyện : “**Chúng sanh vô biên thệ nguyện độ. Phiền não vô tận thệ nguyện đoạn. Pháp môn vô lượng thệ nguyện học. Phật đạo vô thượng thệ nguyện thành**”. Hòa Thượng dạy chúng ta, hiện tại, chúng ta phải làm tốt hai nguyện đầu là: “**Chúng sanh vô biên thệ nguyện độ. Phiền não vô tận thệ nguyện đoạn**”. Hai nguyện sau, khi nào chúng ta về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta sẽ thực hiện.

Tinh thần của nhà Phật là tinh thần hy sinh phụng hiến, vì chúng sanh lo nghĩ. Đây cũng chính là thệ nguyện của Phật. Chúng ta không có tâm, nguyện, giải, hành của Phật thì cho dù chúng ta niệm Phật tốt hơn thì chúng ta cũng nhất định không thể có thành tựu. Chúng ta không thể có được tinh thần này thì chúng ta tu hành cả đời cũng không có thành tựu.

Nhiều người thế gian đã quên mình vì người, “*chí công vô tư*”. Chúng ta là người học Phật, chúng ta tìm cầu “*vô ngã*”, hòa nhập vào “*đại ngã*”. “*Vô ngã*” là không có “*cái ta*”, “*cái của ta*”. Chúng ta muốn Phật pháp có thể mở mang rộng lớn để nhiều người được tiếp cận Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền, từ đó họ có cuộc sống chân thật an vui, sau cùng, họ có thể đi đến thế giới an lành. Có những người phải trả rất nhiều tiền để được “*chữa lành tâm hồn*”, thậm chí có người phải trả rất nhiều tiền để có thể biết cách gọi con dậy sớm.

Chúng ta phải phát tâm “*hưng long*” Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền, những tấm gương đức hạnh. Chúng ta vừa tìm được bản “*Bạch Vân Gia Huân*” của Ngài Nguyễn Bình Khiêm, Ngài đã tổng hợp cả Nho – Thích – Đạo vào trong tập sách nhỏ này, trong đó, cũng có chương Hiếu – Đễ - Cẩn – Tín, gần giống như “*Đệ Tử Quy*”. Chúng ta sẽ xin phép cơ quan chức năng để chỉnh sửa nội dung cuốn sách này phù hợp với văn phong hiện đại, sau khi chỉnh sửa chúng ta sẽ xin phép xuất bản, phổ biến, thay thế cuốn “*Đệ Tử Quy*”. Tổ Tiên chúng ta rất trí tuệ, đây chính là chúng ta phát huy văn hóa dân tộc một cách hoàn thiện nhất. Trong cuốn sách, câu đầu tiên Ngài viết là: “*Đức Thánh lượng bao dung*”. “*Đức Thánh*” chính là Không Lão Phu Tử. Chúng ta mong muốn khơi

dạy văn hóa truyền thống dân tộc vì vậy chúng ta vẫn đang tiếp tục tổng hợp hơn 1000 tấm gương đức hạnh của Việt Nam.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta hưng long Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền nhưng chúng ta phải cung kính, tán thán đối với tất cả các đạo tràng, các pháp sư. Nếu chúng ta muốn Phật pháp hưng thịnh thì chỉ có cách là Tăng khen Tăng”**. “Tăng” không chỉ là các Quý Thầy mà là chỉ các đoàn thể hòa hợp. Nếu đoàn thể làm đúng pháp thì chúng ta tán thán, gần gũi; đoàn thể không làm đúng pháp thì chúng ta kính trọng nhưng không tán thán. Chúng ta tùy tiện tán thán một đoàn thể thì chúng ta sẽ khiến chúng sanh ngộ nhận, chúng sanh nhìn thấy chúng ta có mặt ở một nơi nào đó thì họ sẽ cho rằng nơi đó tốt.

Người xưa nói: **“Thân tại giang hồ, thân bất do kỳ”**. Chúng ta sống không phải vì mình mà vì chuẩn mực Thánh Hiền, chuẩn mực Phật pháp nên chúng ta không thể tùy tiện. Người làm tướng không thể vì tình riêng, lợi riêng mà quên đi vai trò của mình. Chúng ta học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta phải vì Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền lo nghĩ, không lo nghĩ vì mình.

Có người gọi điện cho tôi nói, họ không thể tiếp tục phát tâm để làm lợi ích cho mọi người, họ phải về nhà lo cho Cha Mẹ, anh em. Tôi nói, nếu lo cho Cha Mẹ thì tốt, còn việc họ muốn lo cho anh em thì họ phải xem xét lại. Người thế gian thấy chúng ta rảnh, họ kéo chúng ta về để lo cho họ, khi chúng ta không còn giá trị thì họ sẽ không còn cần chúng ta. Chúng ta phải có ân nghĩa, tình nghĩa lo cho Cha Mẹ. Chúng ta là người học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta dẫn dắt Cha Mẹ đến với Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền. Nếu Cha Mẹ chúng ta đang đi con đường sai lầm mà chúng ta đi theo thì chúng ta sẽ không thể cứu được Cha Mẹ.

Trước đây, tôi nói với Mẹ, con sẽ phụng dưỡng, lo thuốc men cho Mẹ ở mức vừa đủ, Mẹ phải tu, Mẹ phải sống tốt, để đời sống hiện tại được an vui, tương lai được sinh về cảnh giới lành. Nếu Mẹ không tu thì con cũng sẽ coi Mẹ như những chúng sanh khác. Tôi cũng dặn các Phật tử ở Cần Thơ, không cần đối xử đặc biệt đối với bà, không được giới thiệu bà là Mẹ của Thầy Vọng Tây. Chúng ta được cứu, được độ thì chúng ta mới có cơ hội để độ Cha Mẹ, chúng ta ở bên ngoài, chúng ta có sự sáng suốt thì chúng ta mới có thể giúp được anh em. Nếu họ đang rối mà chúng ta vào cùng với họ, chúng ta tưởng chúng ta có thể giúp họ thì chúng ta đã sai. Người không tu hành, hành xử theo cách của người thế gian thì cuộc sống của họ sẽ diễn ra theo cách ở thế gian. Nếu phước báu của họ đã hết thì chúng ta cũng không thể cứu được họ, chúng ta vào cùng với họ thì sẽ chỉ **“chết chum”**.

Tết năm nay, ngày 27 Tết tôi về quê chuẩn bị 100 phần quà và vài tấn gạo để mọi người mang tặng, tôi về nhà mừng tuổi Mẹ, thắp hương cho Cha xong thì tôi di chuyển về Sóc Trăng để gói bánh. Tôi đi ngay vì trong nhà tôi có người em thường say rượu, tôi vẫn là phàm phu, nếu tôi nghe họ nói những lời bất kính với Mẹ thì tôi sẽ lại phiền não.

Chúng ta học Phật chúng ta phải sáng suốt, có trí tuệ, thế gian rồi ren, chúng ta dính mắc vào chúng ta cũng không thể giải quyết được.

Hòa Thượng nói: **“Đệ tử của Phật ở mọi thời đại đều phải có trách nhiệm đem lời giáo huấn của Phật để giáo hóa chúng sanh. Mỗi thời đại, căn khí, phương thức đời sống, bối cảnh, nhu cầu của chúng sanh hoàn toàn khác nên phẩm đức, học dưỡng của chúng ta phải đạt đến mức khéo léo. Chúng ta phải cố gắng chăm chỉ học tập, hoàn thiện mình để chúng ta ứng hóa được trong mọi hoàn cảnh”**. Chúng ta phải học tập trong mọi phương diện của đời sống.

Ngày mùng 4 Tết, đoàn của chúng ta đến tổ chức lễ tri ân cho một cụ bà 94 tuổi, mọi người trong gia đình đó chưa biết đến văn hóa truyền thống, người cháu trong gia đình không dám nói trước là chúng ta đến để tổ chức lễ tri ân vì nếu nói trước chắc chắn mọi người trong gia đình sẽ từ chối. Khi đoàn chúng ta đến, trước tiên mọi người trong đoàn mừng tuổi cho những người trong gia đình, từ đó mọi người đã mở tâm nghe những lời chúng ta nói. Chúng ta phải dùng “*kỹ xảo*”, uyển chuyển trong mọi hoàn cảnh để có thể tiếp cận chúng sanh.

Ngày trước, khi Hòa Thượng và mọi người quỳ dưới chân Ngài Lý Bình Nam cầu học Phật pháp, Ngài Lý Bình Nam đã nói: **“Ngày hôm nay, các ông quỳ dưới chân tôi để cầu cầu học Phật pháp, tương lai, các ông phải quỳ dưới chân người ta để dâng Phật pháp!”**. Đây chính là tâm đại từ, đại bi của nhà Phật. Chúng ta không đợi mọi người đến khẩn cầu thì chúng ta mới trao Phật pháp, chúng ta phải dùng phương tiện khéo léo mang Phật pháp đến với chúng sanh. Chúng sanh có được lợi ích từ Phật pháp thì họ sẽ tích cực phát huy Phật pháp. Chúng ta không cần phải dính mắc vào hình thức nhất định, chỉ cần chúng sanh có được lợi ích là được!

Khi chúng ta tổ chức lễ tri ân Cha Mẹ ở Đà Nẵng, có người con nói với Cha là hệ thống mời ông đến tham gia một lễ hội được tổ chức tại Nhà hát Trưng Vương, người Cha đã rất vui vẻ đến tham gia. Sau buổi lễ, ông vô cùng xúc động, trong suốt một tháng sau đó, khi mọi người gọi điện đến ông đều chia sẻ về buổi lễ tri ân đó. Nếu mọi người mời Cha Mẹ đến dự lễ tri ân thì Cha Mẹ thường sẽ từ chối. Đây chính là chúng ta dùng phương thức xảo diệu để đưa mọi người đến buổi lễ, khi mọi người được tiếp cận buổi lễ thì họ sẽ cảm động. Có hai vợ chồng đang có mâu thuẫn, khi đến buổi lễ tri ân, họ không nói chuyện với nhau nhưng sau đó, người chồng đã dắt tay người vợ lên sân khấu để tri ân.

Hòa Thượng nói: **“Trong xã hội hiện đại, mọi người ngày càng xem thường chuẩn mực Thánh Hiền, chúng sanh ngày càng khó điều phục, nếu chúng ta không tinh tấn, nỗ lực dụng công, thay đổi chính mình thì chúng ta không thể gánh vác được trách nhiệm của mình. Chúng ta phải nắm được tinh hoa của những điển tịch ở thế gian và xuất thế gian để chúng ta có thể ứng hóa, có thể làm tốt công tác hoằng pháp**

lợi sanh ở thế kỷ 21”. Hiện tại, chúng ta chưa nhận thấy sứ mạng của mình nên chúng ta chệnh mảng, không nỗ lực.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải tích cực bồi dưỡng nhân tài, hoằng pháp lợi sanh. Hiện tại, rất khó để đào tạo được nhân tài hoằng pháp vì không có người phát tâm làm việc lợi ích chúng sanh***”. Sắp tới, chúng ta tổ chức lớp “*Kỹ năng sống*” ở Vĩnh Long và Gia Lai, việc bồi dưỡng nhân tài gánh vác sứ mạng lợi ích chúng sanh là vô cùng quan trọng. Người có thể đứng lớp học, có thể trồng rau thủy canh, thỏ canh đều có thể được coi là nhân tài.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!